

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ

ΤΑ «ΘΥΜΑΤΑ» ΤΗΣ ΜΥΡΙΑΜ ΜΑΡΣ

Ἡ Μύριαμ Μάρς, αὐτὴ ἡ δόξαυθη «βεντέττα» τῆς ὀθόνης, εἶνε ἕνας πραγματικὸς διάβολος. Ἐχει τοὺς περισσοτέρους θαυμαστάς καὶ τὰ μεγαλύτερα αἰσθηματικὰ σκάνδαλα καὶ ὡστόσο διατηρεῖ τὸ ὕφος ἀθώας περιστερᾶς. Ὅταν ἐπῆγα νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ στὴν ὠμορφὴ βίλλα τῆς τὴν βρῆκα ὑπερβολικὰ ἀπασχολημένη! Κολλοῦσε μὲ σοφὴ τέχνη τὶς φωτογραφίες τῶν θυμάτων τῆς σ' ἕνα πολυτελέστατο λεύκωμα. Ἐπειτα μὲ σοβαρὸν ὕφος ἔγραφε ἀπὸ κάτω τὶς παρατηρήσεις τῆς. Εἴσατε μήπως περιέργοι νὰ μάθετε τί ἔγραφε; Ἴδου ἕνα παράδειγμα: «Τζόνου Μπροῦκερ, ἔτων 26. Γεννήθηκε στὴ Νέα Ἰόρκη. Μηχανικός. Ἀνάστημα 1.80. Μαλλιά καστανά. Μαῦρα μάτια. Θερμοκρασία 40 βαθμῶν. Διάρκεια: τρεῖς μέρες. Χαρακτήρας: ὄνειροπόλος, αἰσθηματικὸς. Ὀλίγον ἀνόητος. Μοῦ ἔκαμε πρότασιν γάμου. Ἡρνήθη».

Ποῖος ἦταν αὐτὸς ὁ Τζόνου Μπροῦκερ; Ἐνας δυστυχὴς ἄνθρωπος. Εἶχε γνωρίσει τὴν Μύριαμ Μάρς τὸ περασμένο καλοκαίρι καὶ τὴν ἀγάπησε παράφορα. Κατάφερε νὰ συνδεθῆ μαζί τῆς. Μὰ ἡ ὠμορφὴ «βεντέττα» δὲν ἔμεινε καὶ τόσο ἱκανοποιημένη ἀπὸ αὐτὴ τὴν γνωριμία τῆς. Ἐτσι, σὲ τρεῖς μέρες διέκοψε τὶς σχέσεις τῆς μαζί του καὶ μὲ τὴν σκληρότητα τῆς ἀκαρδῆς γυναίκας, κόλλησε τὴν φωτογραφία του στὸ λεύκωμά τῆς καὶ ἔγραψε τὶς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τῆς. Ὅσο γι' αὐτὴ τὴν τόσο περιέργη «θερμοκρασία», αὐτὴ ἦτο ἡ θερμοκρασία τῶν αἰσθημάτων του! Ὅταν ὁ αἰσθηματικὸς Τζόνου Μπροῦκερ τῆς ἐξωμολογεῖτο τὸν φλογερὸν ἔρωτά του, ἐκείνη τὸν διέκοπτε καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ βάλῃ τὸ θερμόμετρο.

— Φοβοῦμαι μήπως πάθης τίποτε, ἀγαπητέ μου Τζόνου, τοῦ ἔλεγε μὲ συμπάθεια. Αὐτὲς ἡ συγκινήσεις τῆς καρδιάς εἶνε τόσο ἐπικίνδυνες!

Ὅσο ἡ ἀλήθεια ἦταν πολὺ διαφορετικὴ. Ἡ Μύριαμ Μάρς δὲν ἔδινε δεκάρα γιὰ τὴν καρδιά τοῦ Μπροῦκερ. Ἦθελε νὰ δῆ μόνον ἀπὸ περιέργεια πόσο θὰ τοῦ ἀνέβαινε ὁ αἰσθηματικὸς του πυρετός.

— Ἀχ! αὐτοὶ οἱ ἄνδρες, μοῦ ἐξωμολογήθηκε ἡ Μύριαμ Μάρς, ἂν ἤξεραν ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ τοὺς ἀγαπήσουν ὅλες ἡ γυναῖκες ποὺ τοὺς ἀρέσουν, θὰ ἦσαν πάρα πολὺ διαφορετικοί. Ἀφήνουν τὸν ἔρωτα νὰ τρυπώσῃ στὴν καρδιά τους κι' ἔπειτα ἔρχονται καὶ πέφτουν στὰ πόδια μας μὲ δάκρυα γιὰ νὰ τοὺς λυπηθοῦμε. Τί μπορούμε ὅμως νὰ κάνουμε ἐμεῖς; Μήπως εἴμαστε νοσοκόμες κανενὸς φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος; Μήπως εἴμαστε ὑποχρεωμένες νὰ φροντίζουμε γιὰ τὴν καρδιά ὄλων τῶν ἀνδρῶν;

— Ἐχετε πολλὰς αἰσθηματικὰς περιπέτειες; ρώτησα μὲ περιέργεια τὴν Μύριαμ Μάρς.

Ἡ γοητευτικὴ κι' ὀλόξανθη «βεντέττα» μοῦ ἔδειξε αὐτὸ τὸ τεράστιο καὶ πολυτελὲς λεύκωμά τῆς.

— Μπορεῖτε νὰ βεβαιωθῆτε καὶ μόνη σας, μοῦ εἶπε.

Εἶδα ἐκεῖ μέσα ἕνα σωρὸ ἀνδρες κάθε ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως. Εἶδα ἀκόμη πολλοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ἰδιαίτερος ἀξιωματικοὺς τῆς ἀεροπορίας. Εἶχαν ὅλοι τοὺς ἕνα χαμόγελο εὐτυχίας στὰ χεῖλη καὶ ἦσαν ὑπερβολικὰ ἐνθουσιασμένοι μ' αὐτὴ τὴν αἰσθηματικὴ κατάκτησί τους!

— Γιὰ κυττάξετε πόσο κωμικοὶ εἶνε! μοῦ εἶπε ἡ σκληρόκαρδη «βεντέττα». Ἐχουν ἕνα ὕφος ὡς νὰ σὰς λένε: «Εἶμαι ἕνας Δὸν Ζουάν! Εἶμαι φίλος τῆς Μύριαμ, τῆς τρελλῆς Μύριαμ, ποὺ ἔχει τὰ πιὸ σκανταλιάρικα μάτια». Κι' ὅλοι τοὺς εἶνε τόσο φαντασμένοι καὶ τόσο παλαβοί! Δὲν μπορῶ βέβαια ν' ἀρνηθῶ ὅτι μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς θαυμαστάς μου ἔτυχε νὰ μ' ἀρέσουν. Μὰ πολὺ γρήγορα μ' ἔκαναν ν' ἀπογοητευθῶ.

Ξέρετε δὲ γιατί; Γιατί ὅλοι τοὺς ἦσαν ἐγωῖστοι καὶ τὸ μόνο ποὺ σκεφτόντουσαν ἦταν ὁ γάμος. Ὁ καθένας ἤθελε νὰ μοῦ περάσῃ στὸ χέρι μιὰ πλατινένια βέρα μὲ τ' ὄνομά του καὶ νὰ μὲ κἀν κτῆμα του. Ἐτσι θὰ μπορούσε νὰ μὲ γνωρίσῃ στοὺς φίλους του καὶ νὰ μὲ ἐπιδεικνύῃ ὡς μιὰ ὠμορφὴ βίλλα ἢ ἕνα πολυτελὲς αὐτοκίνητο! Ἄ, εἶνε πολὺ ἀπαίσιοι οἱ ἄνδρες! Κ' οἱ περισσότεροι, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, δὲν ἀξίζουν καθόλου τὴν ἀγάπη τῶν γυναικῶν. Προσπάθησα νὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ ὑπενθύμισα στὴν ὠμορφὴ «βεντέττα» ὅτι ὑπάρχουν κι' ἐξαιρέσεις.

— Ναι, ναι, μοῦ δήλωσε, αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνοῦμαι. Ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ τέτοιοι ἄνδρες στὴ ζωὴ, μὰ αὐτοὶ εἶνε καὶ οἱ πιὸ ἀνυπόφοροι. Σ' ἐκνευρίζουν μὲ τὴν παθητικὴ στάσι τους. Ὅ,τι νὰ πῆς, ὅ,τι νὰ τοὺς κἀνης, πάντα συμφωνοῦν ὅτι εἶνε καλὸ. Ἀκόμη κι' ὅταν τοὺς κἀνης τὸ χέρι μὲ τὸ τσιγάρο σου! Αὐτοὶ ὅμως εἶνε τὸ ὀλιγώτερον ἀνόητοι. Ὁ ἔρωτας τοὺς ἔχει πάρει τὸ μυαλό. Ὅσο ἔγῳ δὲν τοὺς ἐκτιμῶ. Ἀποκαλύπτουν μεγάλη ἀδυναμία χαρακτήρος καὶ δὲ δείχνουν καθόλου ἀνδρισμό. Ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄνδρες ποὺ γνώρισα, αὐτὸς ποὺ μ' ἄφησε τὶς καλύτερες ἀναμνήσεις εἶνε αὐτὸς ἐδῶ μὲ τὴν χρυσοῦ κορνίζα ποὺ βρισκεται στὴν πρώτη σελίδα τοῦ λευκώματος. Ἦταν ἕνας νεαρὸς ἀξιωματικὸς τῆς ἀεροπορίας. Εἶχαμε γνωρισθῆ στὸν ἐτήσιο χορὸ τῆς περίφημης λέσχης των καὶ γίναμε πρώτης τάξεως φίλοι. Ἐγὼ φυσικὰ ἀπὸ τὸ πρῶτο κιάλας βράδου θέλησα νὰ παίξω μαζί του. Ἀρχισα νὰ τὸν βασανίζω, νὰ τὸν κοροϊδεύω καὶ νὰ κἀνω τὸ ἀντίθετο ἀπὸ ὅ,τι μὲ συμβούλευε. Ὁ Τζάκ Οὐάρτερ, ἔτσι τὸν ἔλεγον, δὲν μοῦ διετύπωσε στὴν ἀρχὴ κανένα παράπονο. Ὅταν ὅμως θέλησα νὰ τὸν εἰρωνεύθω καὶ νὰ τὸν πειράξω στὸν ἀνδρισμό του, μ' ἄρπαξε στὰ χεῖρα του, μὲ μετέφερε στὸν κῆπο τῆς λέσχης κι' ἐκεῖ μοῦ φέρθηκε ὅπως σὲ μιὰ φτωχὴ καὶ δυστυχισμένη νέα τοῦ δρόμου. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος γιὰ πρώτη φορὰ μ' ἔκανε νὰ κλάψω στὴ ζωὴ μου.

— Ἐγὼ, μοῦ δήλωσε, δὲν μ' ἀρέσει νὰ γίνωμαι παιγνίδι στὰ χεῖρα τῶν γυναικῶν. Κἀνω πάντα ὅ,τι μοῦ ἀρέσει κι' ἔχι ὅ,τι ἀρέσει στοὺς ἄλλους. Καὶ τώρα εἶσαι ἐλεύθερη νὰ πᾶς νὰ μὲ καταγγείλῃς στοὺς ἀνωτέρους μου. Εἶμαι πρόθυμος νὰ πληρώσω αὐτὴ τὴν ὀλιγόστιγμη χαρὰ μου μὲ τὴ θυσία τοῦ ἀξιώματός μου. Μὰ νὰ εἶσαι βέβαιη ὅτι ὅταν θὰ θελήσω κάτι ἀπὸ σένα, πάλι θὰ σοῦ τὸ πάρω χωρὶς νὰ σὲ ρωτήσω. Στὸν ἔρωτα, πρέπει νὰ ξέρης, κερδίζει πάντα ὁ τολμηρότερος.

» Ἐ, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὄχι μόνον δὲν μ' ἔκανε νὰ θυμῶσω, ἀλλὰ μ' ἔκανε νὰ τὸν ἀγαπήσω παράφορα. Κ' ἴσως θὰ τὸν παντρευόμουν ἂν ἔπειτα ἀπὸ λίγο δὲν μὲ βαρυστοῦσαν καὶ δὲν μ' ἐγκατέλειπε!

Ἡ Μύριαμ Μάρς ἔχει, ὅπως βλέπετε, πολὺ περιέργες ἰδέες γιὰ τὸν ἔρωτα. Ὅσο παρά τὴν φαινομενικὴ σκληρότητα τῆς, κατὰ βάθος ἔχει μιὰ πολὺ αἰσθηματικὴ καρδιά. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο βρῆσκει καμμιά φορὰ τὸ διάβολό τῆς ἀπὸ τοὺς αὐταρχικοὺς ἄνδρες. Καὶ τότε οὔτε τὸ πείσμα τῆς, οὔτε ἡ τρέλλες τῆς μποροῦν νὰ τὴν σώσουν ἀπὸ τὰ χρυσὰ δίχτυα τοῦ ἔρωτος. Ὅπως δὲ κάθε γυναῖκα, ἔτσι καὶ ἡ Μύριαμ Μάρς βρῆσκει καμμιά φορὰ τὸ δάσκαλό τῆς.

JEANNE ROUDOT